

DRUK NR 354

projekt

Uchwała Nr
Rady Miejskiej w Kłodzku
z dnia 12 września 2017 r.

w sprawie udzielenia odpowiedzi na skargę kasacyjną wniesioną przez Stowarzyszenie Handlowców i Przedsiębiorców Ziemi Kłodzkiej oraz Izbę Przemysłowo- Handlową Ziemi Kłodzkiej na postanowienie Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 2 czerwca 2017 roku w sprawie odrzucenia skargi Stowarzyszenia Handlowców i Przedsiębiorców Ziemi Kłodzkiej oraz Izby Przemysłowo- Handlową Ziemi Kłodzkiej na uchwałę Rady Miejskiej w Kłodzku z dnia 29 września 2016 roku nr XXX/231/2016 w przedmiocie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu wielkopowierzchniowego obiektu handlowego o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m² położonego w Kłodzku przy ul. Spółdzielczej i ul. Dusznickiej

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r. poz. 446 j.t.) oraz art. 179 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2017 r., poz. 1369 j.t.) Rada Miejska w Kłodzku uchwała, co następuje:

§ 1.

Rada Miejska w Kłodzku udziela odpowiedzi na skargę kasacyjną wniesioną przez Stowarzyszenie Handlowców i Przedsiębiorców Ziemi Kłodzkiej oraz Izbę Przemysłowo-Handlową Ziemi Kłodzkiej na postanowienie Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 2 czerwca 2017 roku w sprawie ze skargi Stowarzyszenia Handlowców i Przedsiębiorców Ziemi Kłodzkiej oraz Izby Przemysłowo-Handlowej Ziemi Kłodzkiej na uchwałę Rady Miejskiej w Kłodzku z dnia 29 września 2016 roku nr XXX/231/2016 w przedmiocie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu wielkopowierzchniowego obiektu handlowego o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m² położonego w Kłodzku przy ul. Spółdzielczej i ul. Dusznickiej.

§ 2.

Odpowiedź na skargę wskazaną w § 1 stanowi Załącznik nr 1 do niniejszej uchwały.

§ 3.

Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Miejskiej w Kłodzku, zobowiązując go do przekazania odpowiedzi na skargę wraz z pełnomocnictwem do sprawy oraz niniejszą uchwałą i jej odpisem do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu.

§ 4.

Burmistrz Miasta Kłodzka jest upoważniony do ustanowienia pełnomocnika procesowego, który będzie reprezentował Radę Miejską w Kłodzku przed właściwym sądem.

§ 5.

Niniejsza uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

PRZEWODNICZĄCY
RADY MIEJSKIEJ
w Kłodzku
Tomasz Żabski

Uzasadnienie

W dniu 29 sierpnia 2017 roku do Urzędu Miasta w Kłodzku wpłynęło pismo z Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 28 sierpnia 2017 roku (sygn. II SA/Wr 115/17) wraz odpisem skargi kasacyjnej wniesionej przez Stowarzyszenie Handlowców i Przedsiębiorców Ziemi Kłodzkiej oraz Izbę Przemysłowo- Handlową Ziemi Kłodzkiej na postanowienie Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 2 czerwca 2017 roku w sprawie odrzucenia skargi Stowarzyszenia Handlowców i Przedsiębiorców Ziemi Kłodzkiej oraz Izby Przemysłowo- Handlową Ziemi Kłodzkiej na uchwałę Rady Miejskiej w Kłodzku z dnia 29 września 2016 roku nr XXX/231/2016 w przedmiocie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu wielkopowierzchniowego obiektu handlowego o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m² położonego w Kłodzku przy ul. Spółdzielczej i ul. Dusznickiej.

Zgodnie z art. 179 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U z 2017 r. poz. 1369) strona, która nie wniosła skargi kasacyjnej, może wnieść do wojewódzkiego sądu administracyjnego odpowiedź na skargę kasacyjną w terminie czternastu dni od doręczenia jej skargi kasacyjnej.

W świetle powyższego Rada Miejska w Kłodzku uznała, że udzielenie odpowiedzi na wniesioną skargę kasacyjna jest zasadne.

PRZEWODNICZĄCY
RADY MIEJSKIEJ
w Kłodzku

Tomasz Zabski

**Uchwała Nr XLVI/340/2017
Rady Miejskiej w Kłodzku
z dnia 12 września 2017 r.**

w sprawie udzielenia odpowiedzi na skargę kasacyjną wniesioną przez Stowarzyszenie Handlowców i Przedsiębiorców Ziemi Kłodzkiej oraz Izbę Przemysłowo- Handlową Ziemi Kłodzkiej na postanowienie Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 2 czerwca 2017 roku w sprawie odrzucenia skargi Stowarzyszenia Handlowców i Przedsiębiorców Ziemi Kłodzkiej oraz Izby Przemysłowo- Handlową Ziemi Kłodzkiej na uchwałę Rady Miejskiej w Kłodzku z dnia 29 września 2016 roku nr XXX/231/2016 w przedmiocie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu wielkopowierzchniowego obiektu handlowego o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m² położonego w Kłodzku przy ul. Spółdzielczej i ul. Dusznickiej

Wrocław, dnia 12 września 2017 r.

Naczelnny Sąd Administracyjny

za pośrednictwem

Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego

we Wrocławiu

ul. Św. Mikołaja 78/79

50-126 Wrocław

Skarżący:

- 1. Stowarzyszenie Handlowców i Przedsiębiorców Ziemi Kłodzkiej**
- 2. Izba Przemysłowo- Handlowa Ziemi Kłodzkiej**

oba reprezentowane przez pełnomocnika

adw. Olgierda Pankiewicza z Kancelarii Adwokackiej we Wrocławiu
przy ul. Ostrowskiego 9

Organ:

Rada Miejska w Kłodzku

Pl. Chrobrego 1

57-300 Kłodzko

repr. przez pełnomocnika

adw. Marcina Trzeciaka z Kancelarii Adwokackiej we Wrocławiu przy
ul. Sudeckiej 74/2

Sygn. akt: II SA/Wr 115/17

ODPOWIEDŹ NA SKARGĘ KASACYJNĄ

Działając na podstawie art. 179 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 roku Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. 2017. poz. 1369 j.t.), w oparciu o załączone pełnomocnictwo, odpowiadając na skargę kasacyjną Stowarzyszenia Handlowców i Przedsiębiorców Ziemi Kłodzkiej oraz Izby Przemysłowo Handlowej Ziemi Kłodzkiej z dnia 1 sierpnia 2017 roku na postanowienie Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 2 czerwca 2017 roku w przedmiocie odrzucenia skargi Stowarzyszenia Handlowców i Przedsiębiorców Ziemi Kłodzkiej oraz Izby Przemysłowo- Handlową Ziemi Kłodzkiej na uchwałę Rady Miejskiej w Kłodzku z dnia 29 września 2016 roku nr XXX/231/2016 w przedmiocie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu wielkopowierzchniowego obiektu handlowego o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m² położonego w Kłodzku przy ul. Spółdzielczej i ul. Dusznickiej, doręczoną do Organu w dniu 29 sierpnia 2017 roku, **wnoszę o:**

1. oddalenie skargi kasacyjnej w całości,
2. zasądzenie solidarnie od Skarżących na rzecz Organu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego, według norm przepisanych.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 13 stycznia 2017 roku Stowarzyszenie Handlowców i Przedsiębiorców Ziemi Kłodzkiej oraz Izba Przemysłowo Handlowej Ziemi Kłodzkiej wniosły skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu na uchwałę nr XXX/231/2016 Rady Miejskiej w Kłodzku z dnia 29 września 2016 roku w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu wielkopowierzchniowego obiektu handlowego o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m² położonego w Kłodzku przy ul. Spółdzielczej i ul. Dusznickiej.

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu postanowieniem z dnia 2 czerwca 2017 roku (sygn. II SA/Wr 115/17) odrzucił ww. skargę.

Następnie Stowarzyszenie Handlowców i Przedsiębiorców Ziemi Kłodzkiej oraz Izba Przemysłowo Handlowej Ziemi Kłodzkiej pismem z dnia 1 sierpnia 2017 roku wniosły skargę kasacyjną na powyższe postanowienie.

Wskazania wymaga, że zarzuty wskazane przez Skarżących są całkowicie bezzasadne, a orzeczenie Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 2 czerwca 2017 roku odpowiada wymogom obowiązującego porządku prawnego.

Odnosząc się do twierdzeń i zarzutów zawartych w uzasadnieniu skargi kasacyjnej po pierwsze wskazać należy, że Skarżący **nadal** nie wykazali, że przysługuje im interes prawny lub uprawnienie w rozumieniu art. 101 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym z dnia 8 marca 1990 roku (Dz. U. 2016, poz. 446 j.t.)- *dalej jako u.s.g.*, które zostałyby naruszone uchwałą nr XXX/231/2016 podjętą przez Radę Miejską w Kłodzku w dniu 29 września 2016 roku.

Jednocześnie w ocenie Organu Skarżący **nadal** nie sprostali również wymogowi wykazania, że przez uchwalenie spornej uchwały Rady Miejskiej w Kłodzku z dnia 29 września 2016 roku **został on**

naruszony. Istotnym dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy jest fakt, że skarga oparta na art. 101 ust. 1 u.s.g. nie stanowi skargi powszechnej, która została usankcjonowana w art. 50 § 1 p.p.s.a. Nawet więc ewentualna sprzeczność uchwały z prawem nie daje legitymacji do wniesienia skargi, jeżeli uchwała ta **nie narusza** prawem chronionego interesu prawnego lub uprawnienia **skarżącego** - *Dolnicki Bogdan (red.) Ustawa o samorządzie gminnym. Komentarz. Wolters Kluwer 2016.*

Nie można także pominąć okoliczności, że Skarżący opierają swoje stanowisko na ogólnym stwierdzeniu, że ich interes prawny znajduje oparcie w prawie przedsiębiorców do zbiorowego występowania w obronie swoich interesów. Dalej Skarżący wskazują, że odrzucając skargę Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu naruszył art. 6 ustawy z dnia 2 lipca 2004 roku o swobodzie działalności gospodarczej oraz art. 61 Konstytucji.

Znamiennym jednak jest, że Skarżący analogicznie jak w treści skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu, prowadzą w zasadzie polemikę z uzasadnieniem postanowienia z dnia 2 czerwca 2017 roku. Treść wniesionej skargi kasacyjnej nie wskazuje bowiem w żaden sposób jaki **konkretny** interes prawny lub uprawnienie miałyby przysługiwać Skarżącym, jak miałyby dojść do jego **naruszenia**, co stanowiłoby przesłankę do przyjęcia i rozpoznania skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu. Trudno jest oprzeć się wrażeniu, że twierdzenia, iż przyjęta przez Radę Miejską w Kłodzku sporna uchwała godzi w uczciwą konkurencję, prowadzi do konfliktów między przedsiębiorcami oraz rodzi brak zaufania lokalnych przedsiębiorców do organów władzy publicznej są podnoszone tylko i wyłącznie na potrzeby niniejszego postępowania. Z pewnością bowiem Skarżący nie wskazali na jakikolwiek **konkretny** interes prawny lub uprawnienie wynikające z przepisów prawa, które zostałyby naruszone, co uprawniałoby ich do skutecznego wniesienia skargi do Sądu.

W tym miejscu ponownie należy zacytować wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 19 maja 2016 roku (sygn. II OSK 1058/15), zgodnie, z którym naruszenie interesu prawnego, o jakim mowa w przepisie art. 101 ust. 1 u.s.g., musi znajdować oparcie w konkretnym przepisie prawa materialnego, musi to być przy tym interes aktualny i realny, a nie jedynie potencjalny. Także Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie wyrokiem z dnia 5 lipca 2016 roku (sygn. VII SA/Wa 2007/15) stwierdził, że interes prawny pojmowany jest jako obiektywna, czyli rzeczywiście istniejąca potrzeba ochrony prawnej. Interes prawny musi być własny, indywidualny i konkretny, dający się obiektywnie stwierdzić oraz aktualny, a więc nie ewentualny. Jednocześnie Sąd podkreślił, że uprawnienie do złożenia skargi wiąże się z istnieniem norm prawa materialnego, z których wynikają dla podmiotu wnoszącego skargę określone prawa i obowiązki związane z wydaniem konkretnej decyzji.

W ocenie organu Skarżący nie przedstawili również merytorycznych argumentów w zakresie możliwości zaskarżenia uchwały rady gminy przez stowarzyszenie lub inną organizację społeczną.

Zgodnie bowiem z przytaczanym już uprzednio wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 14 lutego 2013 roku (sygn. IV SA/Po 1017/12) skarga oparta na art. 101 ust. 1 i 2a u.s.g. musi odnosić się do takiej sytuacji prawnej, **którą można określić jako własną, indywidualną i konkretną danego podmiotu albo być wnoszona w interesie grupy osób przy pisemnym od nich umocowaniu**. Powyższe wymagania dotyczą również skargi wnoszonej na podstawie art. 101 ust. 1 u.s.g. przez organizację społeczną, jaką jest stowarzyszenie.

Dalej Sąd ten stwierdził, że nie może organizacja społeczna skarżyć uchwał lub zarządzeń organu gminy wyłącznie z powołaniem się na własny cel statutowy, **nie jest to bowiem wówczas działanie z owodu**

naruszenia własnego interesu prawnego, ale w obronie interesu publicznego, a ten nie może być wyłączną przesłanką zaskarżenia na podstawie art. 101 ust. 1 u.s.g.

W przedmiotowej sprawie Skarżący nie wykazali, aby działali w interesie grupy osób i nie przedstawili jakiegokolwiek umocowania do takiego działania. Nie można także przyjąć, aby Skarżący działali z powodu naruszenia własnego interesu prawnego.

Wyrokiem z dnia 5 maja 2016 roku (sygn. II OSK 2088/14) Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie orzekł, że na podstawie przepisu art. 101 ust. 1 u.s.g. nie można wnieść skargi w interesie społecznym (publicznym) lub w interesie innego podmiotu. Można natomiast wnieść skargę w celu ochrony swojego indywidualnego interesu prawnego naruszonego uchwałą organu gminy. Naczelny Sąd Administracyjny podniósł również okoliczność, że z art. 101 ust. 1 u.s.g. nie wynika, aby organizacje społeczne mogły wnosić skargi na uchwały i zarządzenia organów gminy w interesie publicznym lub innych osób. Zgodnie z art. 101 ust. 3 u.s.g., przepisy k.p.a. stosuje się jedynie w sprawie wezwania do usunięcia naruszenia prawa i tylko te, które dotyczą terminów załatwiania spraw. W sprawie skargi na uchwałę lub zarządzenie organu gminy nie stosuje się więc art. 31 k.p.a., który przewiduje możliwość udziału w postępowaniu administracyjnym organizacji społecznej.

Tymczasem Skarżący w treści skargi kasacyjnej nie odróżniają interesu własnego, wynikającego z celu powołania tych podmiotów jakim jest reprezentowanie i ochrona interesów ich członków jako ogółu, od interesu prawnego ich poszczególnych członków, który może zostać naruszony przez wydanie aktu prawnego w postaci uchwały rady gminy.

Powyższe w ocenie Organu pozwala na przyjęcie, że Skarżący działający jedynie jako organizacje skupiające kłodzkich przedsiębiorców, realizujące tym samym swoją działalność statutową nie wykazali w jakikolwiek sposób, aby posiadali legitymację czynną do zaskarżenia uchwały nr XXX/231/2016 Rady Miejskiej w Kłodzku z dnia 26 września 2016 roku.

Należy zatem stwierdzić, że Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu zaskarżonym postanowieniem z dnia 2 czerwca 2017 roku słusznie odrzucił wspólną skargę Stowarzyszenia Handlowców i Przedsiębiorców Ziemi Kłodzkiej oraz Izby Przemysłowo Handlowej Ziemi Kłodzkiej z dnia 13 stycznia 2017 roku, a naruszenia wskazane w zarzutach wniesionej skargi kasacyjnej nie miały miejsca.

Mając na uwadze powyższe, wnoszę jak na wstępie.

Załączniki:

1. 3 odpisy odpowiedzi na skargę kasacyjną